DOMSTOLENS DOM (ANDEN AFDELING)
AF 15. JUNI 1976 [1]

Walter J. Riemer
mod Hauptzollamt Lübeck-West
(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg)

»Tyttebær«

Sag 120/75

Sammendrag

Fælles toldtarif — position 08.08 — begreb

Udtrykket »bær, friske« i position 08.08 i den fælles toldtarif skal fortolkes således, at det ikke omfatter bær, som har været frosne, selv kortvarigt og udelukkende med henblik på transporten, og som på det afgørende tidspunkt på ny er helt eller delvis optøede.

I sag 120/75

angående en anmodning, som i medfør af EØF-traktatens artikel 177 af Finanzgericht Hamburg er indgivet til Domstolen for i den sag, som verserer for nævnte ret mellem

WALTER J. RIEMER, Hamburg,

og

HAUPTZOLLAMT LÜBECK-WEST,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af position 08.08 B (bær, friske, tyttebær) i den fælles toldtarif (Rådets forordning nr. 950/68, JO L 172, s. 1, senest ændret ved Rådets forordning nr. 3000/75, EFT L 304, s. 1),

afsiger

1 — Processprog: Tysk.

DOMSTOLEN (anden afdeling)

sammensat af: afdelingsformanden H. Kutscher, dommerne P. Pescatore og M. Sørensen,

generaladvokat: A. Trabucchi,
justitssekretær: A. Van Houtte

følgende

DOM

Sagsfremstilling

Forelæggelseskendelsen og de skriftlige indlæg indgivet i henhold til artikel 20 i statutten for EØF-Domstolen kan sammenfattes således:

I — De faktiske omstændigheder og retsforhandlingernes forløb

1. I maj og juni 1974 anmodede virksomheden Walter J. Riemer Zollamt (toldkontor) Lübeck-Hafen om at ekspedere to partier tyttebær, indført fra Finland til fri omsætning; firmaet henviste til toldposition 08.08 B (0 %):

»08.08 Bær, friske:

.....

B. Tyttebær.«

Zollamt Lübeck-Hafen henførte varerne under position 08.10 B (20 %):

»08.10 Frugter (også kogte), frosne, ikke tilsat sukker:

A. Jordbær, hindbær, ribs, solbær, blåbær, brombær, morbær og multebær

B. Andre varer.«

I juni og juli 1974 klagede virksomheden over afgiftspålæggene af maj og juni 1974 og gjorde gældende, at de indførte produkter var friske tyttebær.

Hauptzollamt (hovedtoldkontor), Lübeck-West afviste importørens klage, hvorpå denne indbragte sagen for Finanzgericht Hamburg.

2. Finanzgericht har ved kendelse af 31. oktober 1975 udsat sagen og i henhold til EØF-traktatens artikel 177 anmodet Domstolen om at træffe en præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

»Skal tyttebær, der udelukkende med henblik på transport er nedfrosset for en kort periode, men som ikke transporteres under nedkøling og på det afgørende tidspunkt allerede er helt eller delvist optøet, tariferes som friske bær under toldposition 08.08 B?«

3. Af kendelsen fra Finanzgericht Hamburg fremgår, at parterne i hovedsagen blandt andet har anført følgende argumenter:

Firmaet Walter J. Riemer har anført, at begreberne friske varer og frosne varer i toldretlig henseende må fortolkes på samme måde som i handelen. Her anses

en vare som frisk, når den er bestemt til øjeblikkelig forbrug eller forarbejdning, men ikke, når den — på grund af anvendelse af konserveringsmidler, behandlingsmåden eller lagring, eller fordi der skal hengå en vis tid før salget — ikke skal forbruges eller forarbejdes før efter et længere tidsrum.

Varens faktiske tilstand under toldeftersynet er således ikke afgørende for dens tarifering. Hvis dette var tilfældet, kunne den toldpligtige ved sit valg af tidspunktet for eftersynet altid få henført varen under forskellige positioner i toldtariffen.

I det foreliggende tilfælde drejer det sig efter firmaets mening om sæsonfriske varer, der var blevet indført til Tyskland og dér forarbejdet. I Finland var tyttebærrene straks efter høsten blevet oplagret i underjordiske betonsiloer. Bærrene blev, for at kunne transporteres uden forringelse, midlertidigt og kortvarigt anbragt i kølehus og mistede ikke af den grund deres egenskab af friske varer. De blev ikke transporteret under uafbrudt nedfrysning.

I øvrigt er ifølge sagsøgeren toldfritagelsen for friske bær givet for at fremme handelen med friske varer, bestemt til umiddelbar forbrug eller anvendelse.

Hauptzollamt har anført, at det er uden betydning for tariferingen, hvorfor frugterne er blevet nedfrosset, hvad enten det er sket med henblik på forbrug, forarbejdning eller transport, da det alene kommer an på varens objektive beskaffenhed på det afgørende tidspunkt.

Ifølge toldloven kan manipulation med tidspunktet for toldeftersynet ikke medføre, at varen henføres under en gunstigere position.

Ifølge Hauptzollamt skal frugter, der ved temperatur under 0 °C er helt gennemfrosne, henføres under position 08.10. I det foreliggende tilfælde har et toldeftersyn vist, at den indførte vare inde i fadet var hård som sten, og at den var isagtig og krystallinsk; ved ydersiden af fadene og i det øverste lag var tyttebærrene delvist eller let optøede.

4. *Finanzgericht Hamburg* har i forelæggelseskendelsen bl.a. udtalt, at den nærer tvivl om, hvorvidt en rent fortolkende bedømmelse af begreberne »frisk« og »frosset« kan føre til en rigtig tarifering, når der ikke tages hensyn til samtlige omstændigheder og handelens økonomiske behov.

Finanzgericht har ikke fundet, at de forklarende bemærkninger til Bruxelles-nomenklaturen afgiver noget entydigt holdepunkt for en bestemt tarifering af den indførte vare. Den har i så henseende udtalt følgende:

»På den ene side forklares det, at alle spiselige frugter, der er frosset fuldstændigt ved temperaturer under 0 grad celcius henhører under position 08.10 (jf. margennr. 1 i de forklarende bemærkninger til position 08.10 og forklaringerne til position 07.02 (tysk udgave)). På den anden side siger margennr. 2 i de forklarende bemærkninger (tysk udgave) til position 08.10, at frugt, der kun er kølet, skal tariferes som frisk frugt. De på det pågældende tidspunkt delvis optøede, henholdsvis tøende tyttebær ville herefter kunne betragtes som frugt, der (stadig) kun er kølet, og tariferes som frisk frugt, fordi tilstanden »frosset« ikke, henholdsvis ikke i fuldt omfang var blevet opretholdt under transporten til toldstedet. Dette svarer ganske vist ikke helt til den definition, der i margennr. 1 i de forklarende bemærkninger (tysk udgave) til position nr. 07.01 gives af begrebet kølet (»dvs. opbevaret i en temperatur omkring 0 grad celcius, således at varen holdes frisk uden at blive frossen«), og det er her et spørgsmål, om denne for grønsager gældende definition uden forbehold kan anvendes på frugter. Netop denne bestemmelse af begrebet »kølet« gør på den anden side visse modsatte slutninger mulige, nemlig at der ved varens køling, henholdsvis frysning enten må foreligge en af importøren tilrettelagt behandling af varen, for at den kan holde sig, eller at

sagsøgernes bestræbelser på at holde varen »frisk« på den skildrede måde, må anerkendes.

5. Kendelsen fra Finanzgericht Hamburg blev registreret på Domstolens justitskontor den 5. december 1975.

I henhold til artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for EØF-Domstolen har Kommissionen indgivet skriftlige indlæg ved sin juridiske konsulent, Peter Kalbe.

Domstolen har ved kendelse af 22. marts 1976 under henvisning til artikel 95, stk. 1 i procesreglementet besluttet at henvise sagen til anden afdeling.

Domstolens anden afdeling har på grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

II — Skriftlige indlæg for Domstolen

Kommissionen har givet udtryk for, at afgørelsen i den foreliggende sag ikke vedrører en bestemmelse af, hvad der i handelskredse anses som frisk eller frossen, men den tarifmæssige afgrænsning mellem positionerne 08.08 og 08.10.

Ved benyttelsen af de præciserende udtryk »friske« og »frosne« henviser de to toldpositioner til bærrenes objektive beskaffenhed på tidspunktet for indførslen.

Når der ikke findes bindende fællesskabsbestemmelser, må fastsættelsen af det relevante tidspunkt stadig ske på nationalt plan; for så vidt angår Tyskland findes disse regler i artikel 35 i toldloven, der fastsætter det bestemmende tidspunkt som det, hvor anmodningen om toldbehandling indgives eller får virkning.

For så vidt angår tariferingen af bærrene, har Kommissionen fastslået, at der endnu ikke i hovedsagen er taget stilling til, om den vare, der blev forevist med henblik på toldbehandling, bestod af frosne bær, der havde en isagtig konsistens og et krystallinsk udseende, eller af bær, som var frosne og derefter optøede. Som følge heraf og i betragtning af formuleringen af det præjudicielle spørgsmål tager Kommissionen stilling til tariferingen af begge disse kategorier varer.

For så vidt angår tariferingen af den første kategori, har Kommissionen gjort gældende, at alene toldposition 08.10 kan komme i betragtning for klassificeringen.

Ved frosne bær forstås sædvanligvis bær, som er bragt til at stivne ved hjælp af kulde. De forklarende bemærkninger til Bruxelles-nomenklaturen vedrørende toldposition 08.10 og 07.02 bekræfter og præciserer denne fortolkning.

Tvisten i hovedsagen angår spørgsmålet, om det ikke er hensigtsmæssigt at gå ud fra en særlig fortolkning af termen »frosne«, som navnlig tager hensyn til, at varen alene er frosset med henblik på transporten, og denne derefter foretages uden frysning, og til at varen efter optøning skal sælges som frisk.

En sådan fortolkning kan imidlertid ikke antages i det foreliggende tilfælde, fordi den hverken antydes af tariffen eller af nogen af de forklarende bemærkninger hertil.

Man kan ifølge Kommissionen heller ikke tarifere en og samme frosne vare forskelligt i forhold til dens bestemmelse, som kun vanskeligt kan kontrolleres, og som ikke nødvendigvis allerede er fastsat på indførselstidspunktet.

I øvrigt ændres den frosne vares beskaffenhed ikke af, om nedfrysningsprocessen for bær har været langsom eller hurtig. Dette fremgår af position 07.02.

Argumentet om, at indførsel af friske bær søges fremmet ved toldfritagelse, har ingen betydning for tariferingen, da toldfritagelsen intet ændrer ved toldtariffens

sondring mellem friske og frosne varer, og da det er en betingelse for, at der gives toldfritagelse, at der faktisk indføres friske og ikke frosne varer.

For så vidt angår tariferingen af frosne og dernæst optøede tyttebær, har Kommissionen gjort gældende, at frosne tyttebær ganske vist efter deres optøning mister deres faste konsistens, men at de alene kan falde uden for toldposition 08.10, hvis denne proces måtte betragtes som en form for forarbejdning eller konservering, hvorefter de nævnte bær opfyldte en anden toldpositions klassificeringskriterier. Dette er ikke tilfældet, da bærrene ikke på grund af deres optøning kan henføres hverken under toldposition 08.11, 08.12 eller 20.03. I øvrigt har Kommissionen ikke ment, at en simpel optøning er en »tilberedning eller konservering« efter position 20.06.

Optøede bær kan heller ikke betragtes som »friske« bær ifølge toldposition 08.08. Det fremgår af tariffens sondring mellem »friske« bær under position 08.08 og kogte, frosne, tørrede frugter tilsat sukker eller foreløbigt eller varigt konserverede på den ene eller den anden måde, under positionerne 08.10, 08.11, 08.12 samt 20.06, at bær skal anses som »friske«, når de er i den naturlige stand, hvori de er høstet, og ikke har undergået nogen af de nævnte former for konservering eller behandling.

Da de optøede bær på grund af deres nedfrysning har mistet deres egenskab af »friske« bær, befinder de sig ikke længere i den naturlige stand, hvori de blev høstet, og de kan således ikke længere tariferes som »friske« bær ifølge position 08.08.

Kommissionen har anført, at den er opmærksom på, at det kan være vanskeligt at skelne mellem »friske« og »optøede« bær på grundlag af deres udseende. Selv om nedfrysningsprocessen kan vendes om, er de ændringer, der sker, navnlig i vævene, imidlertid irreversible og genfindes i det »optøede« bær, som er blødere end et friskt, lettere mases under tryk og har et lavere indhold af saft.

Kommissionen har konkluderet som følger: »Tyttebær, som er nedfrosne alene med henblik på transporten, som transporteres uden nedkøling, og som på det afgørende tidspunkt allerede er delvist eller helt optøede, kan ikke tariferes som friske bær i henhold til position 08.08 B i den fælles toldtarif, men hører som »frugter, frosne« under position 08.10.

I retsmødet den 6. maj 1976 har Kommissionen, repræsenteret af sin juridiske konsulent Peter Kalbe, afgivet sine mundlige indlæg.

Domstolen har anmodet Kommissionen om under retsmødet at gøre rede for grundene til den betragtelige forskel mellem tolden for friske bær og tolden for frosne bær.

Hertil har Kommissionen blandt andet anført, at for så vidt angår den fælles toldtarifs afgift for frosne bær (20 %) er der tale om en autonom sats, som er fastsat som et aritmetisk gennemsnit af de satser, der gjaldt i de forskellige medlemsstater, da den fælles toldtarif blev indført.

Den nationale told var fastsat på grundlag af økonomiske betragtninger. Således var den tidligere tyske told for frosne bær (30 %) fastsat for at beskytte den på daværende tidspunkt fremspirende tyske industri.

For så vidt angår den fælles toldtarifs sats for friske bær (0 %) er der ifølge Kommissionen tale om en bundet sats, som er et resultat af Dillon-runden, hvorunder visse lande såsom Sverige og Finland krævede indrømmelse for friske varer.

Kommissionen har på et spørgsmål fra et af Domstolens medlemmer under retsmødet forklaret, at man ikke i den tarifmæssige sondring kan tage hensyn til det forhold, at den pågældende vare, der tjener som råstof for konservesindustrien, ikke konkurrerer med det frosne produkt. Der er tilfælde, hvor en vares senere an-

vendelse tjener som klassificeringskriterium, men disse nævnes i tariffen. Sådanne klassificeringskriterier er normalt forbundet med en officiel kontrol med anvendelsen. Der kunne i den foreliggende sag snarere være grund til at spørge, om toldsatsen for frosne bær (20 %) er berettiget.

Generaladvokaten har fremsat sit forslag til afgørelse i retsmødet den 26. maj 1976.

Præmisser

1 Finanzgericht Hamburg har i henhold til EØF-traktatens art. 177 ved kendelse af 31. oktober 1975, indgået til Domstolen den 5. december 1975, stillet følgende spørgsmål:

»Skal tyttebær, der udelukkende med henblik på transport er nedfrosset for en kort periode, men som ikke transporteres under nedkøling og på det afgørende tidspunkt allerede er helt eller delvist optøet, tariferes som friske bær under toldposition 08.08 B?«

2 det fremgår af forelæggelseskendelsen, at dette spørgsmål er stillet i en sag mellem en tysk importør og de pågældende toldmyndigheder om to sendinger tyttebær, der blev henført som »frugter, frosne« under position 08.10 B i den fælles toldtarif, mens importøren påstår, at de hører under position 08.08 B om »bær, friske«;

det stillede spørgsmål vedrører følgelig fortolkningen af ordet »friske« i position 08.08 i forhold til ordet »frosne« i position 08.10.

3 Ifølge tariffen skelnes der mellem »friske« bær i position 08.08 og frugter, frosne, tørrede eller konserverede under positionerne 08.10, 08.11, 08.12 og 20.06;

heraf følger, at ordet »friske« skal fortolkes som omfattende bær, som befinder sig i den naturtilstand, hvori de er høstede, og som ikke har undergået nogen af de nævnte former for konservering eller behandling;

4 det fremgår af oplysningerne for Domstolen, at bær, som er frosne, som følge af selve fryseprocessen undergår visse irreversible ændringer i deres beskaffenhed, navnlig i vævsstrukturen, således at de ikke længere befinder sig i den naturlige tilstand selv efter at være delvist eller helt optøede;

herefter bør det stillede spørgsmål besvares således: udtrykket »bær, friske« i position 08.08 i den fælles toldtarif skal fortolkes således, at det ikke omfatter bær, som har været frosne, selv kortvarigt og udelukkende med henblik på transporten, og som på det afgørende tidspunkt på ny er helt eller delvist optøede.

Vedrørende sagsomkostningerne

6 De udgifter, der er afholdt af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, som har fremsat indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres;

da retsforhandlingerne i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne.

På grundlag af disse præmisser,

kender

DOMSTOLEN (anden afdeling)

vedrørende det spørgsmål, der er forelagt den af Finanzgericht Hamburg ved kendelse af 31. oktober 1975, for ret:

Udtrykket »bær, friske« i position 08.08 i den fælles toldtarif skal fortolkes således, at det ikke omfatter bær, som har været frosne, selv kortvarigt og udelukkende med henblik på transporten, og som på det afgørende tidspunkt på ny er helt eller delvis optøede.

Kutscher Pescatore Sørensen

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 15. juni 1976.

A. Van Houtte
Justitssekretær

H. Kutscher
Formand for anden afdeling